

☒

მარტო ვარ, არ მეძახიან,
რა ვქნა, ქარია ისევე.
ჩემს წინ ვილაცა მარხია
და მეც მკვდარივით ვისვენებ.

დრო ასე მიდის, სულ მიდის,
გულმა ტირილი ინება.
დუმილი, ისევ დუმილი,
დუმილი და მოთმინება